

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΡΧΑΙΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ἐπιμέλεια ἔκδοσης
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΟΣ

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ

ἄττικά

εἰσαγωγή, μετάφραση, σχόλια
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ

ΔΑΙΔΑΛΟΣ
Ι. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

XXIX. Τὸ πλοῖο τῆς πομπῆς τῶν Παναθηναίων.—Στὸ δρόμο πρὸς τὴν Ἀκαδήμεια : ἱερὸς περίβολος τῆς Ἀρτεμης με ἕξανα Ἀρίστης καὶ Καλλίστης καὶ μικρὸς ναὸς τοῦ Διονύσου Ἐλευθερέα. Τάφοι νεκρῶν τῶν πολέμων καὶ ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πλαίι στὸ δρόμο πρὸς τὴν Ἀκαδήμεια.

1. Τοῦ δὲ Ἀρείου πάγου πλησίον δεικνύται ναὸς ποιηθεῖσα ἐς τὴν τῶν Παναθηναίων πομπήν. Καὶ ταύτην μὲν ἤδη πού τις ὑπερεβάλετο· τὸ δὲ ἐν Δήλῳ πλοῖον οὐδένα πω νικήσαντα οἶδα, καθῆκον ἐς ἑννέα ἐρέτας ἀπὸ τῶν καταστροφμάτων.

2 2. Ἀθηναίους δὲ καὶ ἔξω πόλεως ἐν τοῖς δήμοις καὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς θεῶν ἔστιν ἱερὰ καὶ ἡρώων καὶ ἀνδρῶν τάφοι. Ἐγγυτάτω δὲ Ἀκαδήμεια, χωρίον ποτὲ ἀνδρὸς ἰδιώτου, γυμνασίον δὲ ἐπ' ἐμοῦ. Κατιοῦσι δ' ἐς αὐτὴν περίβολός ἐστιν Ἀρτέμιδος καὶ ἕξανα Ἀρίστης καὶ Καλλίστης· ὡς μὲν ἐγὼ δοκῶ καὶ ὁμολογεῖ τὰ ἔπη τὰ Πάμφω, τῆς Ἀρτέμιδος εἰσὶν ἐπικλήσεις αὐταί, λεγόμενον δὲ καὶ ἄλλον ἐς αὐτὰς λόγον εἰδῶς ὑπερβῆσομαι. Καὶ ναὸς οὐ μέγας ἔστιν, ἐς δὲ τοῦ Διονύσου τοῦ Ἐλευθερέως τὸ ἄγαλμα ἀνὰ πᾶν 3 ἔτος κομίζουσιν ἐν τεταγμέναις ἡμέραις. 3. Ἱερὰ μὲν σφισι ταύτη τὸσαῦτά ἐστι, τάφοι δὲ Θρασυβούλου μὲν πρῶτον τοῦ Λύκου, ἀνδρὸς τῶν τε ὕστερον καὶ ὅσοι πρὸ αὐτοῦ γεγονάσιν Ἀθηναίους λόγιμοι τὰ πάντα ἀρίστου. Παρέντι δέ μοι τὰ πλείω τὸσαῦτα ἐς πίστιν ἀρκέσει τοῦ λόγου· τυραννίδα γὰρ ἔπαυσε τῶν τριάκοντα καλουμένων σὺν ἀνδράσιν ἐξήκοντα τὸ κατ' ἀρχὰς ὀρηθεῖς ἐκ Θηβῶν, καὶ Ἀθηναίους στασιάζοντας διαλλαγῆναι καὶ συνθεμένους ἔπεισε μείναι. Πρῶτος μὲν ἔστιν οὗτος τάφος, ἐπὶ δὲ αὐτῷ Περικλέους τε 4 καὶ Χαβριῶν καὶ Φορμίωνος. 4. Ἔστι δὲ καὶ πᾶσι μνημῆμα Ἀθηναίους ὁπόσοις ἀποθανεῖν συνέπεσεν ἐν τε ναυμαχίαις καὶ ἐν μάχαις πεζαῖς, πλὴν ὅσοι Μαραθῶνι αὐτῶν ἠγωνίσαντο· τούτοις γὰρ κατὰ χώραν εἰσὶν οἱ τάφοι δι' ἀνδραγαθίαν· οἱ δὲ ἄλλοι κατὰ τὴν ὁδὸν κείνται τὴν ἐς Ἀκαδήμειαν, καὶ σφῶν ἑστάσιν ἐπὶ τοῖς τάφοις στήλαι τὰ ὀνόματα καὶ τὸν δῆμον ἐκάστου λέγουσαι. Πρῶτοι δὲ ἐτάφησαν οὗς ἐν Θράκῃ ποτὲ ἐπικρατοῦντας μέχρι Δραβησκού τῆς χώρας Ἡδωνοὶ φονεύουσιν ἀνέλπιστοι ἐπιθέμενοι· λέγεται δὲ καὶ

ΚΕΦ. 29.— 1. Κοντὰ στὸν Ἀρειο πάγο δεικνύουν ἓνα πλοῖο πού ἔγινε γιὰ τὴν πομπή τῶν Παναθηναίων (1)· τὸ πλοῖο αὐτὸ τὸ ἔχουν πιά ξεπεράσει ἴσως, ἀλλὰ τῆς Δήλου τὸ πλοῖο μὲ τὶς ἑννιά σειρές τῶν κοπηλατῶν κάτω ἀπὸ τὸ κατὰστροφμα δὲν ξέρω νὰ τὸ ξεπέρασε κανένας ἀκόμη.

Οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη, στοὺς δήμους, 2 καὶ στοὺς δρόμους ἔχουν ἱερὰ θεῶν καὶ ἡρώων καὶ τάφους ἀνθρώπων. Πολύ κοντὰ εἶναι ἡ Ἀκαδήμεια, μέρος πού ἀνῆκε κάποτε σὲ ἰδιώτη, στὴν ἐποχὴ μου ὁμοίως ἦταν γυμνάσιο. Καθὼς κανεὶς κατεβαίνει πρὸς τὴν Ἀκαδήμεια, συναντᾷ ἓνα ἱερὸ περίβολο τῆς Ἀρτεμης με ἕξανα τῆς Ἀρίστης καὶ Καλλίστης (2). Κατὰ τὴ γνώμη μου, πρὸς τὴν ὁποία συμφωνεῖ τὸ παίημα τοῦ Πάμφω, τὰ ὀνόματα αὐτὰ ἀποτελοῦν προσωνύμια τῆς Ἀρτεμης· ξέρω καὶ μιὰ ποράδοση σχετικὴ με τὴν Ἀρίστη καὶ Καλλίστη, ἀλλὰ δὲν θὰ τὴν ἀναφέρω. Ὑπάρχει καὶ ἓνας ναὸς, ὄχι μεγάλος, στὸν ὁποῖο κάθε χρόνο σὲ ὀρισμένες μέρες φέρνουν τὸ ἄγαλμα 3 τοῦ Διονύσου τοῦ Ἐλευθερέα (3). Αὐτὰ τὰ ἱερὰ ὑπάρχουν σὲ τοῦτο τὸ μέρος. Τάφοι εἶναι πρῶτα τοῦ Θρασυβούλου, τοῦ γιοῦ τοῦ Λύκου, ὁ ὁποῖος ἀπὸ κάθε ἀποψη ὑπῆρξε ὁ καλύτερος μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν Ἀθηναίων, ὅσοι ἔζησαν μετὰ καὶ πρὶν ἀπὸ αὐτόν· θὰ παραλείψω τὰ πλεονά ἀπὸ τὰ ἔργα του καὶ θὰ ἀναφέρω τοῦτο μόνο πού εἶναι ἀρκετὸ νὰ πιστοποιήσῃ τὴν ἀλήθεια τῶν λεγομένων μου : κατέλυσε τὴ λεγόμενη τυραννίδα τῶν τριάκοντα ξεκινώντας ἀπὸ τὴ Θήβα με ἑξήντα ἄνδρες στὴν ἀρχή· ἔπεισε ἐπίσης τοὺς Ἀθηναίους πού στασίαζαν νὰ συνδιαλλαγῶν καὶ νὰ μείνουν πιστοὶ στὴ συμφωνία. Πρῶτος εἶναι ὁ τάφος αὐτός· ἔπειτα 4 ἔρχονται οἱ τάφοι τοῦ Περιωλῆ, τοῦ Χαβρία καὶ τοῦ Φορμίωνος. Ὑπάρχουν καὶ μνημεῖα γιὰ ὄλους τοὺς Ἀθηναίους ὅσοι συνέβη νὰ σκοτωθοῦν καὶ σὲ ναυμαχίες καὶ σὲ πεζομαχίες ἐκτὸς ἀπὸ ἐκείνους πού ἀγωνίστηκαν στὸ Μαραθῶνα· γιατί αὐτεῖ γιὰ τὴν ἀνδραγαθία τοὺς θάφτηκαν ἐπὶ τόπου· τῶν ἄλλων οἱ τάφοι βρίσκονται στὸ δρόμο πρὸς τὴν Ἀκαδήμεια καὶ ὑπάρχουν πάνω στοὺς τάφους στήλες πού ἀναφέρουν τὸ ὄνομα τοῦ καθενὸς καὶ τὸ δῆμο. Πρῶτοι θάφτηκαν ἐκεῖνοι πού εἶχαν κάποτε προχωρήσει νικητὲς μέχρι Δραβησκού τῆς Θράκης καὶ εἶχαν φονευθεῖ ἀπὸ τοὺς Ἡδωνοὺς πού τοὺς εἶχαν ἐπιτεθεῖ ἀπροσδόκητα· ὑπάρχει

- 5 ὡς κεραινοὶ πέσοιεν ἐς αὐτοὺς. Στρατηγοὶ δὲ ἄλλοι τε ἦσαν καὶ Λεάγρος, ᾧ μάλιστα ἐπετέτραπτο ἡ δύναμις, καὶ Δεκελεὺς Σωφάνης, ὃς τὸν Ἀργεῖόν ποτε πένταθλον Νεμείων ἀνηρημένον νίκην ἀπέκτεινεν Εὐρυβάτην, βοηθοῦντα Αἰγινήταις. Στρατὸν δὲ ἔξω τῆς Ἑλλάδος Ἀθηναῖοι τρίτον τοῦτον ἔστειλαν. Πριάμῳ μὲν γὰρ καὶ Τρωσὶ πάντες Ἕλληνες ἀπὸ κοινοῦ λόγου κατέστησαν ἐς πόλεμον. Ἀθηναῖοι δὲ ἰδία μετ' Ἰολάου τε ἐς Σαρδῶν καὶ δευτέραν ἐς τὴν νῦν Ἰωνίαν ἐστράτευσαν, καὶ τρίτον δὴ τότε ἐς τὴν Θράκην.
- 6 5. Ἔστι δὲ ἔμπροσθεν τοῦ μνήματος στήλη μαχομένους ἔχουσα ἰππεῖς· Μελάνωπός σφισίν ἐστι καὶ Μακάρτατος ὀνόματα, οὓς κατέλαβεν ἀποθανεῖν ἐναντία Λακεδαιμονίων καὶ Βοιωτῶν τεταγμένους, ἔνθα τῆς Ἐλεωνίας εἰσὶ χώρας πρὸς Ταναγραίους ὄροι. Καὶ Θεσσαλῶν τάφος ἐστὶν ἰππέων κατὰ παλαιὰν φιλίαν ἐλθόντων, ὅτε σὺν Ἀρχιδάμῳ Πελοποννήσιοι πρῶτον ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀττικὴν στρατιᾷ· καὶ πλησίον τοξόταις Κρησί. Αἷθις δὲ ἐστὶν Ἀθηναίων μνήματα, Κλεισθένους, ᾧ τὰ ἐς τὰς φυλάς αἱ νῦν καθεστᾶσιν εὐρέθη, καὶ ἰππεῦσιν ἀποθανοῦσιν, ἧνίκα συνεπελάβοντο οἱ
- 7 Θεσσαλοὶ τοῦ κινδύνου. Ἐνταῦθα καὶ Κλεωναῖοι κεῖνται, μετὰ Ἀργείων ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐλθόντες· ἐφ' ὧν δέ, γράφω τοῦ λόγου μοι κατελθόντος ἐς τοὺς Ἀργεῖους. Καὶ Ἀθηναίων δ' ἐστὶ τάφος οἱ πρὶν ἢ στρατεῦσαι τὸν Μῆδον ἐπολέμησαν πρὸς Αἰγινήτας. 6. Ἦν δὲ ἄρα καὶ δῆμιον δίκαιον βούλευμα, εἰ δὴ καὶ Ἀθηναῖοι μετέδσαν δούλοις δημοσία ταφῆναι καὶ τὰ ὀνόματα ἐγγραφῆναι στήλῃ· δηλοῖ δὲ ἀγαθὸς σφᾶς ἐν τῷ πολέμῳ γενέσθαι περὶ τοὺς δεσπότης. Ἔστι δὲ καὶ ἀνδρῶν μνήματα ἄλλων, διάφορα δὲ σφισὶ τὰ χωρία τῶν ἀγῶνων. 7. Καὶ γὰρ ἐπ' Ὀλυμπον ἐλθόντων οἱ δοκιμώτατοι, καὶ Μελήσανδρος ἐς τὴν ἄνω Καρίαν ναυσίν
- 8 ἀναπλεύσας διὰ τοῦ Μαιάνδρου, ἐτάφησαν δὲ καὶ οἱ τελευτήσαντες πολεμοῦντος Κασσάνδρου καὶ οἱ συμμαχησαντές

ὅμως καὶ ἡ παράδοσις πῶς αὐτοὶ σκοτώθηκαν ἀπὸ κεραινοῦς. Μεταξὺ τῶν στρατηγῶν ἦταν ὁ Λεάγρος ⁽⁴⁾, ἐπικεφαλῆς στὴν ὅλη δύναμις, καὶ ὁ Σωφάνης ἀπὸ τῆς Δεικέλειαι, ὁ ὁποῖος κάποτε σκότωσε τὸν Ἀργεῖο Εὐρυβάτην, νικητὴν πεντάθλου στὰ Νέμεια, ὁ ὁποῖος βοηθοῦσε τοὺς Αἰγινήτες. Ἡ στρατιωτικὴ αὐτὴ δύναμις εἶναι ἡ τρίτη πού ἔστειλαν οἱ Ἀθηναῖοι ἔξω ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα· γιατί κατὰ τοῦ Πριάμου καὶ τῶν Τρώων πολέμησαν ὅλοι ἀπὸ κοινῆ ἀφορμῆς οἱ Ἕλληνες. Μόνον τοὺς ὅμως οἱ Ἀθηναῖοι ἐξεστράτευσαν μετὰ τὸν Ἰόλαο στὴ Σαρδηνία, δεύτερη φορά στὴν τωρινὴ Ἰωνία καὶ τρίτη φορά τότε στὴ Θράκη. Μπροστὰ στὸ μνημεῖο αὐτὸ ὑπάρχει στήλη μὲ παράστασις μαχομένων ἰππέων, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι Μελάνωπος καὶ Μακάρτατος· αὐτοὶ σκοτώθηκαν πολεμώντας κατὰ Λακεδαιμονίων καὶ Βοιωτῶν στὰ σύνορα τῆς Ἐλεωνίας καὶ Ταναγραίας χώρας. Ὑπάρχει καὶ τάφος τῶν Θεσσαλῶν ἰππέων πού εἶχαν ἔρθει πρὸς βοήθειαν τῶν Ἀθηναίων, κατὰ φιλίαν παλαιά, ὅταν γιὰ πρώτη φορά ὁ Πελοποννησιακὸς στρατὸς εἶχε εἰσβάλλει μετὰ τὸν Ἀρχίδαμο στὴν Ἀττικὴ ⁽⁵⁾. κοντὰ σ' αὐτὸν ὑπάρχει καὶ τάφος Κρητῶν τοξοτῶν. Ἐπειτα εἶναι πάλι μνημεῖα Ἀθηναίων· τοῦ Κλεισθένη, ὁ ὁποῖος ἐπινόησε τὰ σχετικὰ μὲ τίς φυλές πού ὑπάρχουν τώρα, καὶ τῶν ἰππέων πού εἶχαν σκοτωθεῖ, ὅταν μαζί μὲ τοὺς Ἀθηναίους οἱ Θεσσαλοὶ εἶχαν ἀποδυθεῖ στὸν κίνδυνο. Ἐδῶ εἶναι θαμμένοι καὶ οἱ Κλεωναῖοι πού εἶχαν ἔρθει στὴν Ἀττικὴ μαζί μὲ τοὺς Ἀργεῖους γιὰ τὴν αἰτία πού θὰ ἀναφέρω, ὅταν προχωρήσω στὸ λόγο γιὰ τοὺς Ἀργεῖους ⁽⁶⁾. Ὑπάρχει καὶ τάφος τῶν Ἀθηναίων, οἱ ὁποῖοι εἶχαν πολεμήσει κατὰ τῶν Αἰγινήτων πρὸ τῆς ἐκστρατείας τῶν Μήδων ⁽⁷⁾. Στάθηκε μιά δίκαιη ἀπόφασις, ἀκόμα καὶ ἀπὸ μέρους τοῦ δήμου, τὸ ὅτι εἶχαν ἐπιτρέψει καὶ οἱ Ἀθηναῖοι δημοσία ταφῆ δούλων καὶ ἀναγραφῆ τῶν ὀνομάτων τους σὲ στήλη, ἡ ὁποία ἀναφέρει πῶς στὸν πόλεμο ὑπῆρξαν γενναῖοι ὑπηρετώντας τοὺς κυρίους τους. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλων ἀνδρῶν μνημεῖα, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἀγωνισθεῖ σὲ διάφορα μέρη. Ἀνάμεσα σ' αὐτά, τῶν πῶ διακεκριμένων ἀπὸ ὅσους ἐξεστράτευσαν κατὰ τῆς Ὀλύμπου· ἐπίσης τοῦ Μελήσανδρου, ὁ ὁποῖος διὰ τοῦ Μαιάνδρου προχώρησε μὲ πλοῖα στὴν ἄνω Καρία ⁽⁸⁾. Θάφτηκεν ἀκόμη ἐδῶ καὶ ὅσοι σκοτώθηκαν κατὰ τὸν πόλεμο μὲ τὸν Κάσσανδρο, καὶ ἀπὸ τοὺς Ἀργεῖους ὅσοι εἶχαν συμπολεμήσει κάποτε μὲ τοὺς Ἀθηναίους ⁽⁹⁾. Ἡ συμμαχία

- ποτε Ἀργείων πρᾶξθῆναι δὲ οὕτω σφίσι τὴν πρὸς Ἀργείους λέγουσι *συμμαχίαν*. Λακεδαιμονίους τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ σεισάντος οἱ Εἰλωτες ἐς Ἰθώμην ἀπέστησαν· ἀφεστηκότων δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι βοηθοὺς καὶ ἄλλους καὶ παρὰ Ἀθηναίων μετεπέμποντο· οἱ δὲ σφισιν ἐπιλέκτους ἄνδρας ἀποστέλλουσι καὶ στρατηγὸν Κίμωνα τὸν Μιλτιάδου. Τούτους ἀποπέμπουσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι πρὸς ὑποψίαν. Ἀθηναίους δὲ οὐκ ἀνεκτὰ ἐφαίνετο περιωβρῖσθαι, καὶ ὡς ἐκομίζοντο ὀπίσω, *συμμαχίαν ἐποιήσαντο Ἀργείοις Λακεδαιμονίων ἐχθροῖς τὸν ἅπαντα οὖσι χρόνον*. Ὑστερον δὲ μελλούσης Ἀθηναίων ἐν Τανάγρα γίνεσθαι πρὸς Βοιωτοὺς καὶ Λακεδαιμονίους μάχης ἀφίκοντο Ἀθηναίους Ἀργεῖοι βοηθοῦντες· καὶ παραυτίκα μὲν ἔχοντας πλέον τοὺς Ἀργείους νῦν ἐπελθοῦσα ἀφείλετο τὸ σαφές τῆς νίκης, ἐς δὲ τὴν ὑστεραίαν ὑπῆρξαι κρατῆσαι
- 10 Λακεδαιμονίους, Θεσσαλῶν προδόντων Ἀθηναίους. Κατάλεξι δέ μοι καὶ τοῦσδε ἐπῆλθεν, Ἀπολλόδωρον ξένων ἡγεμόνα, ὃς Ἀθηναῖος μὲν ἦν, ἐκπεμφθεὶς δὲ ὑπὸ Ἀρσίτου σατράπου τῆς ἐφ' Ἑλλησπόντῳ Φρυγίας διεφύλαξε Περωνθίους τὴν πόλιν, ἐσβεβληκότος ἐς τὴν Περωνθίαν Φιλίππου στρατῶ. Οὗτός τε οὖν ἐνταῦθα τέθαιπται, καὶ Εὐβουλος ὁ Σπινθάρου, καὶ ἄνδρες οἷς ἀγαθοῖς οὖσιν οὐκ ἐπηκολούθησε τύχη χρηστή, τοῖς μὲν ἐπιθεμένοις τυραννοῦντι Λαχάρει, οἱ δὲ τοῦ Πειραιῶς κατάληψιν ἐβούλευσαν Μακεδόνων φρουρούντων, πρὶν δὲ εἰργάσθαι τὸ ἔργον ὑπὸ τῶν συνειδόντων
- 11 μνησθέντες ἀπώλοντο. 8. Κεῖνται δὲ καὶ οἱ περὶ Κόρινθον πεσόντες· ἐδήλωσε δὲ οὐχ ἦριστα ὁ θεὸς ἐνταῦθα καὶ αὖθις ἐν Λεύκτροις τοὺς ὑπὸ Ἑλλήνων καλουμένους ἀνδρείους τὸ μηδὲν ἄνευ τύχης εἶναι, εἰ δὴ Λακεδαιμόνιοι Κορινθίων τότε καὶ Ἀθηναίων, ἔτι δὲ καὶ Ἀργείων καὶ Βοιωτῶν κρατήσαντες, ὕστερον ὑπὸ Βοιωτῶν μόνων ἐν Λεύκτροις ἐς τοσοῦτον ἐκακώθησαν. 9. Μετὰ δὲ τοὺς ἀποθανόντας ἐν Κορίνθῳ, στήλην ἐπὶ τοῖσδε ἐστάναι τὴν αὐτὴν σημαίνει τὰ ἔλεγεια, τοῖς μὲν ἐν Εὐβοίᾳ καὶ Χίῳ τελευτήσασι· τοὺς δὲ ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις τῆς Ἀσιανῆς ἡπείρου διαφθαρήναι δηλοῖ, τοὺς δὲ

τῶν Ἀθηναίων πρὸς τοὺς Ἀργείους λένε πῶς ἔγινε ὡς ἐξῆς· ὅταν ἡ πόλις τῶν Λακεδαιμονίων δοκιμάστηκε ἀπὸ τοῦ σεισμοῦ, ἔγινε ἀποστασία τῶν εἰλωτῶν στὴν Ἰθώμη. Μετὰ τὴν ἀποστασία οἱ Λακεδαιμόνιοι ζήτησαν βοήθειαν καὶ ἀπὸ ἄλλους καὶ ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους· οἱ Ἀθηναῖοι ἔστειλαν διαλεχτοὺς ἄνδρες καὶ ὡς στρατηγὸν τὸν Κίμωνα τοῦ Μιλτιάδη. Αὐτοὺς οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἀπέπεμψαν, 9 γιὰ τὸ τοὺς ὑποψιάζονταν. Οἱ Ἀθηναῖοι δὲν θεώρησαν ἀνεκτὴ τὴν προσβολὴ καὶ καθὼς ἐπέστρεψαν ἕκαμαν *συμμαχία* μὲ τοὺς Ἀργείους, οἱ ὅποιοι πάντοτε ἦταν ἐχθροὶ τῶν Λακεδαιμονίων. Ἀργότερα, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ μάχη τῶν Ἀθηναίων μὲ τοὺς Βοιωτοὺς καὶ Λακεδαιμονίους στὴν Τανάγρα, ἦρθαν Ἀργεῖοι πρὸς βοήθειαν τῶν Ἀθηναίων. Καὶ ἐνῶ οἱ Ἀργεῖοι βρισκόνταν σὲ πλεονεκτικὴ θέση, ἦρθε ἡ νύχτα, ἡ ὁποία τοὺς ἀφήρεσε τὴ βεβαιότητα τῆς νίκης· τὴν ἄλλη μέρα συνέβη νὰ νικήσουν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἐπειδὴ οἱ Θεσσαλοὶ πρόδωσαν τοὺς Ἀθηναίους. Ἀναφέρω καὶ τοὺς ἐξῆς 10 ἀκόμη· τὸν Ἀπολλόδωρο, ἕνα ἡγεμόνα μισθοφόρων, ὁ ὅποιος ἦταν Ἀθηναῖος καὶ εἶχε σταλεῖ ἀπὸ τὸν Ἀρσίτη, τὸ σατράπη τῆς παρὰ τὸν Ἑλλησπόντο Φρυγίας, στὴν Πέρινθος, τὴν ὁποία προστάτεψε, ὅταν ὁ Φίλιππος εἶχε εἰσβάλεῖ στὴν περιοχὴ ἐκεῖνη μὲ στρατό· αὐτὸς λοιπὸν εἶναι θαμμένος ἐδῶ, καθὼς καὶ ὁ Εὐβουλος, ὁ γιὸς τοῦ Σπινθάρου. Ἐπίσης εἶναι θαμμένοι ἄνδρες πού μολονότι ὑπῆρξαν γενναῖοι, δὲν μπόρεσαν νὰ ἔχουν καὶ μιὰ τύχη εὐνοϊκὴ, δηλ. ἐκεῖνοι πού εἶχαν κάνει τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ τυράννου Λαχάρη, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι πού εἶχαν σχεδιάσει τὴν κατάληψιν τοῦ Πειραιᾶ, ὅταν ὑπῆρχε ἐκεῖ Μακεδονικὴ φρουρά, προτοῦ ὁμοῦς πραγματοποιήσουν τὸ ἔργο καταγγέλθηκαν ἀπὸ συνεργοὺς τοὺς καὶ θανατώθηκαν. Εἶναι θαμμένοι ἐπίσης ἐδῶ καὶ οἱ πεσόντες περὶ τὴν Κόρινθο (10)· ὁ θεὸς ἔδειξε καὶ ἐδῶ καθαρά, καθὼς πάλι καὶ στὰ Λεύκτρα, πῶς ἐκεῖνοι πού λέγονταν ἀνδρεῖοι ἀπὸ τοὺς Ἑλληνας δὲν ἦταν τίποτε χωρὶς μιὰ καλὴ τύχη, γιὰ τὸ οἱ Λακεδαιμόνιοι, μολονότι εἶχαν νικήσει τότε τοὺς Κορινθίους καὶ τοὺς Ἀθηναίους, καθὼς καὶ τοὺς Ἀργείους καὶ τοὺς Βοιωτοὺς, ὕστερα ἔπαθαν στὰ Λεύκτρα μονάχα ἀπὸ τοὺς Βοιωτοὺς τόσο μεγάλη συμφορά. Ὑστερα ἀπὸ αὐτοὺς πού σκοτώθηκαν στὴν Κόρινθο, ἐλεγειακὸ ἐπίγραμμα ἀναφέρει πῶς ἡ ἴδια στήλη εἶναι στημένη γιὰ κείνους πού εἶχαν σκοτωθεῖ στὴν Εὐβοία καὶ στὴ Χίῳ καὶ γιὰ κείνους πού, καθὼς ἀναφέρει, σκοτώθηκαν στὰ ἔσχατα

- 12 ἐν Σικελίᾳ. Γεγραμμένοι δὲ εἰσιν οἱ τε στρατηγοὶ πλήν Νικίου, καὶ τῶν στρατιωτῶν ὁμοῦ τοῖς ἀστοῖς Πλαταιεῖς. Νικίας δὲ ἐπὶ τῷδε παρείθη· γράφω δὲ οὐδὲν διάφορα ἢ Φίλιστος, ὃς ἔφη Δημοσθένην μὲν σπονδὰς ποιήσασθαι τοῖς ἄλλοις πλην αὐτοῦ, καὶ ὡς ἤλίσκετο, αὐτὸν ἐπιχειρεῖν ἀποκτείνειν, Νικία δὲ τὴν παράδοσιν ἐθελοντῆ γενέσθαι. Τούτων ἕνεκα οὐκ ἐνεγράφη Νικίας τῇ στήλῃ, καταγνωσθεὶς αἰχμύ-
 13 λωτος ἐθελοντῆς εἶναι καὶ οὐκ ἀνὴρ πολέμῳ πρόπων. 10 Εἰσὶ δὲ ἐπ' ἄλλῃ στήλῃ καὶ οἱ μαχεσάμενοι περὶ Θράκην, καὶ ἐν Μεγάροις, καὶ ἠνίκα Ἀρκάδας τοὺς ἐν Μαντινείᾳ καὶ Ἡλείους ἔπεισεν Ἀλκιβιάδης Λακεδαιμονίων ἀποστῆναι, καὶ οἱ πρὶν ἐς Σικελίαν ἀφικέσθαι Δημοσθένην Συρακουσίων κρατήσαντες. 11. Ἐτάφησαν δὲ καὶ οἱ περὶ τὸν Ἑλλήσποντιον ναυμαγησαντες, καὶ ὅσοι Μακεδόνων ἐναντία ἠγωνίσαντο ἐν Χαιρωνείᾳ, καὶ οἱ μετὰ Κλέωνος ἐς Ἀμφίπολιν στρατεύσαντες, οἱ τε ἐν Δηλίῳ τῷ Ταναγραίων τελευτήσαντες, καὶ ὅσους ἐς Θεσσαλίαν Λεωσθένης ἤγαγε, καὶ οἱ πλεύσαντες ἐς Κύπρον ὁμοῦ Κίμωνι, τῶν τε σὺν Ὀλυμπιόδωρῳ τὴν φρουρὰν ἐκβαλόντων τριῶν καὶ δέκα ἄνδρες οὐ
 14 κλείους. 12. Φασὶ δὲ Ἀθηναῖοι καὶ Ῥωμαῖοι ὁμορὸν τινα πολεμοῦσι πόλεμον στρατιᾶν οὐ πολλὴν πέμψαι, καὶ ὕστερον ναυμαχίας Ῥωμαίων πρὸς Καρχηδονίους γινομένης τριήρεις πέντε Ἀττικαὶ παρεγένοντο· ἔστιν οὖν καὶ τούτοις ἐνταῦθα τοῖς ἀνδράσιν ὁ τάφος. 13. Τολμίδου δὲ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δεδηλωταὶ μὲν ἤδη μοι τὰ ἔργα καὶ ὃν τρόπον ἐτελεύτησαν· ἴστω δὲ ὅτω φίλον κειμένους σφᾶς κατὰ τὴν ὁδὸν ταύτην. 14. Κεῖνται δὲ καὶ οἱ σὺν Κίμωνι τὸ μέγα ἔργον πεζῇ καὶ
 15 ναυσὶν ἀθημερὸν κρατήσαντες. Τέθαιπται δὲ καὶ Κόνων καὶ Τιμόθεος, δεῦτεροι μετὰ Μιλτιάδην καὶ Κίμωνα οὗτοι πατήρ καὶ παῖς ἔργα ἀποδειξάμενοι λαμπρά. 15. Κεῖται δὲ καὶ

τῆς Ἀσίας καὶ στῆ Σικελία· εἶναι χαραγμένα καὶ τὰ ὀνόματα τῶν στρατηγῶν, ἐκτὸς τοῦ Νικία, καθὼς καὶ τῶν στρατιωτῶν, μαζί τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Πλαταιέων. Τὸ ὄνομα τοῦ Νικία παραλείφθηκε γιὰ τὸν παρακάτω λόγο, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι διαφορετικὸς ἀπὸ τὸν ἀναφερόμενον ἀπὸ τὸν Φίλιστο· αὐτὸς λέει πῶς ὁ Δημοσθένης συνθηκολόγησε γιὰ λογαριασμό τῶν ἄλλων πλην τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ πῶς εἶχε προσπαθήσει ν' αὐτοκτονήσει, ὅταν τὸν συνέλαβαν· ὁ Νικίας ὅμως θεληματικὰ εἶχε παραδοθεῖ· καταδικάστηκε λοιπὸν ὁ Νικίας ὡς θεληματικὰ αἰχμαλωτισμένος καὶ ὄχι ὡς ἀληθινὸς ἄνδρας στὸν πόλεμο, καὶ γι' αὐτὸ δὲν χαραχθηκε τὸ ὄνομά του στὴν στήλη. Σ' ἄλλῃ στήλῃ εἶναι χαραγμένα καὶ τὰ ὀνόματα ἐκείνων ποὺ πολέμησαν στὴν περιοχὴ τῆς Θράκης καὶ στὰ Μέγαρα καὶ ὅταν ὁ Ἀλκιβιάδης ἔπεισε τοὺς Ἀρκάδες τῆς Μαντινείας καὶ τοὺς Ἡλείους ν' ἀποστοῦν ἀπὸ τοὺς Λακεδαιμονίους, καθὼς καὶ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εἶχαν νικήσει τοὺς Συρακουσίους προτοῦ φάσει ὁ Δημοσθένης στῆ Σικελία. Εἶναι θαμμένοι ἐδῶ καὶ ὅσοι εἶχαν λάβει μέρος στῆ ναυμαχία περὶ τὸν Ἑλλήσποντο καὶ ὅσοι εἶχαν ἀγωνιστεῖ κατὰ τῶν Μακεδόνων στῆ Χαιρωνεία καὶ ὅσοι εἶχαν ἐκστρατεύσει μὲ τὸν Κλέωνα στὴν Ἀμφίπολη καὶ ὅσοι εἶχαν σκοτωθεῖ στὸ Δῆλιο τῆς Τανάγρας καὶ ἐκεῖνοι ποὺ τοὺς εἶχε φέρει στῆ Θεσσαλία ὁ Λεωσθένης καὶ ὅσοι εἶχαν πλεύσει μαζί μὲ τὸν Κίμωνα στὴν Κύπρο καὶ ἀπὸ ἐκείνους ποὺ μαζί μὲ τὸν Ὀλυμπιόδωρο εἶχαν διώξει τὴ φρουρά, ὄχι περισσότεροι ἀπὸ δεκατρεῖς ἄνδρες. Οἱ Ἀθηναῖοι λένε πῶς καὶ στοὺς Ῥωμαίους, ὅταν ἔκανον κάποιο πόλεμο κατὰ τῶν γειτόνων τους, εἶχαν στείλει στρατό, ὄχι πολὺν, καὶ ἀργότερα, σὲ μιὰ ναυμαχία τῶν Ῥωμαίων κατὰ τῶν Καρχηδονίων, εἶχαν λάβει μέρος πέντε Ἀθηναϊκὲς τριήρεις· ὑπάρχει λοιπὸν ἐδῶ καὶ αὐτῶν τῶν ἀνδρῶν ὁ τάφος. Τὰ κατορθώματα τοῦ Τολμίδη καὶ τῶν ἀνδρῶν του τὰ ἔχω ἤδη ἀναφέρει, καθὼς καὶ τὸν τρόπο τοῦ θανάτου τους· ὁποῖος ἐνδιαφέρεται μπορεῖ νὰ τὸ ξέρει πῶς κι' αὐτοὶ εἶναι θαμμένοι πλάι σ' αὐτὸ τὸ δρόμο. Εἶναι θαμμένοι ἐπίσης καὶ ἐκεῖνοι ποὺ πραγματοποίησαν μαζί μὲ τὸν Κίμωνα σὺθημερὸν τὸ μεγάλο πεζικὸ καὶ ναυτικὸ κατόρθωμα⁽¹⁾. Θάφτηκαν ἐπίσης ἐδῶ καὶ ὁ Κόνων καὶ ὁ Τιμόθεος, ἕνα δεύτερο ζεῦγος αὐτοὶ πατέρα καὶ γιοῦ, μετὰ τὸ Μιλτιάδην καὶ τὸν Κίμωνα, ποὺ ἔχουν ἐπιτελέσει λαμπρὰ κατορθώματα. Ἐδῶ εἶναι ἐπίσης θαμμένοι καὶ ὁ

12

13

14

15

Ζήνων ἐνταῦθα ὁ Μνασέου καὶ Χρύσιππος ὁ Σολεύς, Νικίας
 τε ὁ Νικομήδους ζῶα ἄριστος γράφαι τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ, καὶ
 Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων οἱ τὸν Πεισιστράτου παῖδα
 Ἰππαρχον ἀποκτείναντες, ὀήτορες τε Ἐφιάλτης, ὃς τὰ νό-
 μιμα τὰ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ μάλιστα ἐλυμήνατο, καὶ Λυκούργος
 16 ὁ Λυκόφρονος. 16. Λυκούργῳ δὲ ἐπορίσθη μὲν τάλαντα εἰς
 τὸ δημόσιον πεντακοσίοις πλείονα καὶ ἑξακισχιλίοις ἢ ὅσα
 Περικλῆς ὁ Σανθίππου συνήγαγε, κατεσκευάσασκε δὲ πομπεῖα
 τῇ θεῷ καὶ Νίκας χρυσᾶς, καὶ παρθένους κόσμον ἑκατόν, εἰς
 δὲ πόλεμον ὄπλα καὶ βέλη καὶ τετρακοσίας ναυμαχοῦσιν
 εἶναι τριήρεις· οἰκοδομήματα δὲ ἐπετέλεσε μὲν τὸ θέατρον
 ἐτέρων ὑπαρξαμένων, τὰ δὲ ἐπὶ τῆς αὐτοῦ πολιτείας ἅ
 ὠκοδόμησεν, ἐν Πειραιεῖ νεῶς εἰσιν οἴκοι καὶ τὸ πρὸς τῷ
 Λυκείῳ καλουμένῳ γυμνάσιον. Ὅσα μὲν οὖν ἀργύρου πε-
 ποιημένα ἦν καὶ χρυσοῦ, Λαχάρης καὶ ταῦτα ἐσύλησε τυ-
 ραννήσας· τὰ δὲ οἰκοδομήματα καὶ εἰς ἡμᾶς ἔτι ἦν.

XXX. Βωμός τοῦ Ἐρωτα στήν Ἀκαδήμεια καί τοῦ Ἀντέρωτα στήν πόλη. Ἄλλοι βωμοί στήν Ἀκαδήμεια : τοῦ Προμηθέα, τῶν Μουσῶν, τοῦ Ἑρμῆ, τῆς Ἀθηνᾶς καί τοῦ Ἡρακλῆ. Κοντά στήν Ἀκαδήμεια : τάφος τοῦ Πλάτωνα, πύργος τοῦ Τίμωνα. Ἴππιος Κολωνός μέ βωμούς Ποσειδῶνος Ἴππίου καί Ἀθηνᾶς Ἴππίας καί ἥρωα.

1. Πρὸ δὲ τῆς ἐσόδου τῆς ἐς Ἀκαδημειαν ἐστὶ βωμός Ἐρωτος ἔχων ἐπίγραμμα ὡς Χάρμος Ἀθηναίων πρῶτος Ἐρωτι ἀναθείη. Τὸν δὲ ἐν πόλει βωμὸν καλούμενον Ἀντέρωτος ἀνάθημα εἶναι λέγουσι μετοίκων, ὅτι Μέλῃς Ἀθηναῖος μέτοικον ἄνδρα Τιμαγόραν ἐρασθέντα ἀτιμάζων ἀφείναι κατὰ τῆς πέτρας αὐτὸν ἐκέλευσεν, ἐς τὸ ὑψηλότατον αὐτῆς ἀνελθόντα. Τιμαγόρας δὲ ἄρα καὶ ψυχῆς εἶχεν ἀφειδῶς καὶ πάντα ὁμοίως κελεύοντι ἤθελε χαρίζεσθαι τῷ μειρακίῳ, καὶ δὴ καὶ φέρων ἑαυτὸν ἀφῆκε. Μέλῃτα δέ, ὡς ἀποθανόντα εἶδε Τιμαγόρας, ἐς τοσοῦτον μετανοίας ἐλθεῖν ὡς πεσεῖν τε ἀπὸ τῆς πέτρας τῆς αὐτῆς, καὶ οὕτως ἀφείε αὐτὸν ἐτελεύτησε. Καὶ τὸ ἐντεῦθεν δαίμονα Ἀντέρωτα τὸν ἀλάστορα τὸν
- 2 Τιμαγόρου κατέστη τοῖς μετοίκους νομίζειν. 2. Ἐν Ἀκαδημείᾳ δὲ ἐστὶ Προμηθέως βωμός, καὶ θεοῦσιν ἀπ' αὐτοῦ πρὸς τὴν πόλιν ἔχοντες κατομένας λαμπάδας. Τὸ δὲ ἀγῶνισμα ὁμοῦ τῷ δρόμῳ φυλάξαι τὴν δᾶδα ἐστὶ κατομένην ἐστὶν ἀποσβεσθείσης δὲ οὐδὲν ἔτι τῆς νίκης τῷ πρώτῳ, δευτέρῳ δὲ ἀντ' αὐτοῦ μέτεστιν. Εἰ δὲ μηδὲ τούτῳ καίτοι, ὁ τρίτος ἐστὶν ὁ κρατῶν. Εἰ δὲ καὶ πᾶσιν ἀποσβεσθείη, οὐδεὶς ἐστὶν ὅτῳ καταλείπεται ἡ νίκη. Ἔστι δὲ Μουσῶν τε βωμός, καὶ ἕτερος Ἑρμοῦ, καὶ εἶδον Ἀθηνᾶς, τὸν δὲ Ἡρακλέους ἐποίησαν. Καὶ φυτὸν ἐστὶν ἐλαίας, δεύτερον τοῦτο λεγόμενον
- 3 φανῆραι. 3. Ἀκαδημείας δὲ οὐ πόρρω Πλάτωνος μνημᾶ ἐστὶν, ᾧ προσήμεινεν ὁ θεὸς ἄριστον τὰ ἐς φιλοσοφίαν ἔσεσθαι. Προσήμεινε δὲ οὕτω : Σωκράτης τῇ προτέρα νυκτὶ ἢ Πλάτων ἔμελλεν ἔσεσθαι οἱ μαθητῆς, ἐσπτήναι οἱ κύκνον ἐς τὸν κόλπον εἶδεν ὄνειρον· ἐστὶ δὲ κύκνω τῷ ὄρνιθι μουσικῆς δόξα, ὅτι Λιγύων τῶν Ἡριδανοῦ πέραν ὑπὲρ γῆς τῆς Κελτικῆς Κύκνον ἄνδρα μουσικὸν γενέσθαι βασιλέα φασί, τελετήσαντα δὲ Ἀπόλλωνος γνώμη μεταβαλεῖν λέγουσιν αὐτὸν ἐς τὸν ὄρνιθα. Ἐγὼ δὲ βασιλεῦσαι μὲν περὶ

ΚΕΦ. 30.—1. Μπροστά στήν εἴσοδο τῆς Ἀκαδημείας (1) ὑπάρχει βωμός Ἐρωτος μέ ἐπίγραφῇ τοῦ ἀναφέρει πῶς ὁ Χάρμος πρῶτος ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους ἔκαμε ἀνάθημα στὸν Ἐρωτα (2). Ὁ βωμός τοῦ λέγεται τοῦ Ἀντέρωτος καὶ τοῦ βρίσκειται μέσα στήν πόλη λένε πῶς εἶναι ἀνάθημα τῶν μετοίκων, γιατί ἕνας Ἀθηναῖος ὀνομαζόμενος Μέλῃς, περιφρονώντας τὸν Ἐρωτα τοῦ μετοίκου Τιμαγόρα, τὸν διέταξε ν' ἀναβεῖ στὸ πῖο ψηλὸ μέρος τοῦ βράχου καὶ νὰ πέσει ἀπὸ κεῖ κάτω ὁ Τιμαγόρας λοιπόν, ὁ ὁποῖος καὶ τῆ ζωὴ του δὲν τῆ λογάριάζε καὶ γενικά σ' ὅλα ὅσα τοῦ ζητοῦσε ὁ νέος ἤθελε νὰ τοῦ χαρίζεται. ἀνέβηκε ἐκεῖ καὶ ρίχτηκε κάτω. Ὁ Μέλῃς, ὅταν εἶδε πῶς ὁ Τιμαγόρας σκοτώθηκε, μετάνιωσε τόσο πολὺ, ὥστε ρίχτηκε καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὸν ἴδιο βράχο καὶ σκοτώθηκε. Ἀπὸ τότε οἱ μέτριοι πιστεύουν στὸ δαίμονα Ἀντέρωτα, τὸ ἐκδικητικὸ στοιχεῖο τοῦ Τιμαγόρα (3). Στήν Ἀκαδήμεια ὑπάρχει ἕνας βωμός τοῦ Προμηθέα, ἀπὸ τὸν ὁποῖο γίνεται ἀγῶνας δρόμου πρὸς τὴν πόλη μέ ἀναμμένες λαμπάδες (4). ὁ ἀγῶνας συνίσταται νὰ διατηρηθεῖ κατὰ τὸ τρέξιμο ἢ δάδα ἀναμμένη ἂν ἡ δάδα τοῦ πρώτου σβεστεῖ, δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι πᾶ αὐτὸς ὁ νικητῆς, ἀλλὰ διεκδικεῖ τῆ νίκη ὁ δεύτερος· ἂν δὲν τῆ διατηρήσει οὔτε αὐτὸς ὡς τὸ τέρμα ἀναμμένη, νικεῖ ὁ τρίτος. Ἄν ὅλων ἡ δάδα σβεστεῖ, δὲν δίνεται σὲ κανένα ἢ νίκη. Ὑπάρχει καὶ βωμός τῶν Μουσῶν καὶ ἕνας ἄλλος τῆς Ἀθηνᾶς· ἔχουν ἐπίσης κάνει καὶ γιὰ τὸν Ἡρακλῆ ἕνα βωμό. Ὑπάρχει ἐκεῖ καὶ ἕνα ἐλαιόδεντρο τοῦ λένε πῶς εἶναι τὸ δεύτερο τοῦ παρουσιάστηκε. Ὅχι μακριὰ ἀπὸ τὴν Ἀκαδήμεια (5) ὑπάρχει μνημεῖο τοῦ Πλάτωνα. γιὰ τὸν ὁποῖο εἶχε προδηλώσει ὁ θεὸς πῶς, σὲ ὅ,τι σχετίζεται μέ τῆ φιλοσοφία, θὰ εἶναι ὁ καλύτερος· καὶ τὸ εἶχε προδηλώσει ὡς ἐξῆς : ὁ Σωκράτης, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ γίνε μαθητῆς του ὁ Πλάτων, τὴν προηγούμενη νύχτα εἶδε σὲ ὄνειρό του νὰ πετάει μέσα στὸν κόρφο του ἕνας κύκνος. Τὸ πτηνὸ κύκνος εἶναι φημισμένο γιὰ τῆ σχέση του μέ τῆ μουσική, γιατί λένε πῶς στοὺς Λίγυες, τοῦ κατοικοῦσαν στήν ἀντικρινὴ πλευρὰ τοῦ Ἡριδανοῦ, πέραν τῆς Κελτικῆς γῆς, ἕνας μουσικὸς ὀνομαζόμενος Κύκνος εἶχε γίνε βασιλιάς. Ὅταν πέθανε, κατὰ τὴν ἐπιθυμία τοῦ Ἀπόλλωνα, μεταμορφώθηκε σὲ πτηνὸ. Ἐγὼ δέχομαι πῶς βασιλεψε

2

3

θομαι Λίγυσι ἀνδρα μουσικόν, γενέσθαι δέ μοι ἄπιστον
 4 ὄρνιθα ἀπ' ἀνδρός. 4. Κατὰ τοῦτο τῆς χώρας φαίνεται
 πύργος Τίμωνος, ὃς μόνος εἶδε μηδένα τρόπον εὐδαίμονα
 εἶναι γενέσθαι πλὴν τοῦ ἄλλου φεύγοντα ἀνθρώπου.
 Δείκνται δὲ καὶ χώρος καλούμενος Κολωνός Ἰππιος, ἐνθα
 τῆς Ἀττικῆς πρῶτον ἐλθεῖν λέγουσιν Οἰδίποδα· διάφορα μὲν
 καὶ ταῦτα τῇ Ὀμήρου ποιήσει, λέγουσι δ' οὖν. Καὶ βωμὸς
 Ποσειδῶνος Ἰππίου καὶ Ἀθηῶς Ἰππίας, ἡρώων δὲ Πει-
 ρίθου καὶ Θησέως Οἰδίποδος τε καὶ Ἀδράστου. Τὸ δὲ
 ἄλλο τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τὸν ναὸν ἐνέπηρσεν Ἀντίγονος
 ἐσβαλὼν, καὶ ἄλλοτε στρατιᾷ κακῶσας Ἀθηναίους τὴν γῆν.

στοὺς Λίγυες ἕνας μουσικός, δὲν πιστεύω ὅμως καὶ πῶς
 ἀπὸ ἀνθρώπου ἐγίνε πτηνόν. Στὸ μέρος αὐτὸ τῆς χώρας
 φαίνεται ὁ πύργος τοῦ Τίμονα, ὁ ὁποῖος μόνος εἶδε πῶς δὲν
 4 ὑπάρχει ἄλλος τρόπος νὰ εὐτυχήσει κανεὶς, παρὰ μόνον
 ν' ἀποφεύγει τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Δείχνουν ἐδῶ καὶ ἕνα
 τόπον τοῦ λέγεται Ἰππιος Κολωνός⁽⁶⁾ καὶ εἶναι τὸ πρῶτον
 μέρος τῆς Ἀττικῆς, ὅπου λένε πῶς εἶχε ἔρθει ὁ Οἰδίπους
 (διαφέρουν καὶ αὐτὰ ἀπὸ τὰ ἀναφερόμενα στὴν ποίηση τοῦ
 Ὀμήρου, ἀλλὰ ὑπάρχουν ὡς παραδόσεις). Ὑπάρχει ἐπίσης
 βωμὸς Ποσειδῶνος Ἰππίου καὶ Ἀθηῶς Ἰππίας καὶ ἡρώον
 τοῦ Πειρίθου καὶ τοῦ Θησέα, τοῦ Οἰδίποδα καὶ τοῦ Ἀδρά-
 στου. Τὸ ἄλλο τοῦ Ποσειδῶνα καὶ τὸ ναὸν τὰ ἔκαψε, ὅταν
 εἶχε κάμει τὴν εἰσβολήν, ὁ Ἀντίγονος, ὁ ὁποῖος καὶ ἄλλοτε
 μὲ στρατὸν εἶχε λεηλατήσει τὴν χώρα τῶν Ἀθηναίων.